

Önsöz

Sosyal Bilimlere farklı bakmak isteyenler için yeni dergimiz hayırlı olsun.

İnsan küçük bir toplum, toplum büyütülmüş bir insan mı? Emile Durkheim 150 yıl önce pozitivizmi sosyolojiye taşıyarak, toplumu Tanrı yerine koydu ve “Tanrı’ya nasıl bakıyorsak topluma öyle bakalım” tezi, sosyolojide devrim yaptı. “Toplumsal olay, bireye bağlı ve bireyle başlayıp biten bir süreç değildir. Toplumsal olay bireyi aşkındır; birey ona katılır. Her birey için toplumsal olaya katılmak kaçınılmaz bir zorunluluktur. Çünkü toplumsal olaylar; genel, zorunlu, bireyi ve bireyler arası ilişkileri belirleyen din, ekonomi, hukuk, ahlâk, siyaset, bilim ve sanat türünden olaylardır. İnsanın kendine özgü bireyliğini ve topluma özgü toplumsallığını saptar. İnsan, genel doğruları hazırca, tartışıp araştırmadan toplumdan alır. Bu doğrular, bireyin kendisi, başkaları, insanlar arası ilişkiler, doğa, evren olguları üzerine yargılarına temel dayanak oluşturur.” görüşleri ona aittir.

Nörobilim 1990’lı yıllarda bütün bilimleri etkileyen bir devrim yaptı. İnsan davranışı ve psikolojik dinamiği ile toplum davranışı ve dinamiği birbirine çok benziyordu. Sosyal şizofreni, toplumsal empati, sosyal afazi, sosyal zeka kavramı günlük dile girecek kadar kabul gördü. Sosyal nörobilime göre insan beyni, zihin teorisi ve teori teorisi üretiyordu. Otistik çocuklarda empati yoktu; bunun için sosyalliği öğrenemiyorlar ve yalan söyleyemiyorlardı. İnsanı diğer canlılardan ayıran en birinci özellik, sosyal beyne sahip olmasıydı. Sosyal beyin sayesinde sosyal bağlar oluşturabiliyordu. Sosyal bağları yönetme yetisine sahip insan, diğer canlılardan daha zayıf ve güçsüz olduğu halde organize olarak dinamik toplum oluşturabilmiştir. Bin tane maymunu bir alana topladığımızda toplum oluşturamamakta ama bin insan bir araya toplandığında bu insanlar bir ilişki ağı oluşturabilmektedir.

Bu yeni bilgiler ışığında Üsküdar Üniversitesi olarak farklı, değişik ve ilginç bir Sosyal Bilimler dergisi oluşturacağımızı düşünüyorum. Emeği geçen arkadaşlarıma teşekkür ediyorum ve tekrar dergimizin tüm insanlığa hayırlı ve faydalı olmasını diliyorum.

Prof. Dr. Nevzat Tarhan

Foreword

It is a great pleasure for us to announce our new Journal of Social Sciences for those who demand to look at social sciences in a different way.

Is human being a small community or is community a grown human being? Emile Durkheim, 150 years ago, puts society in the place of God by taking positivism into sociology and the argument that “We should look at the society in the way we look at God” had made a revolution in sociology. According to Durkheim, “Social incident is not such a process bound to individual and a process that starts and ends with individual. Social phenomenon transcends individual, individual incorporates into it. It is an inevitable imperative for each individual to incorporate into social phenomenon. Because social happenings are the kinds of religious, economic, law, morality, political, science and art issues which determine general relations between individuals. They establish individuality to human being and his sociality which is indigenous to society. Human being, without any examination, takes the general values from society. These values become the main structure of the assumptions of individuals on themselves, relationships between people, concepts of nature and universe.”

In the 1990s, neuroscience has made a revolution that affects all other sciences. Resemblance between dynamics of human psychology and human behavior, and behaviors and dynamics of society was intense. Concepts of social schizophrenia, social aphasia, and social intelligence were accepted as parts of daily language. According to social neuroscience, brain produces theory of mind and theory of theory. Kids with autism have no empathy; therefore they are not able to learn socializing and to lie. The main feature distinguishing people from other creatures is that they have social brain. Due to social brain people can establish social bonds. People, although being weaker and less powerful than other creatures, were able to organize a dynamic society by their skills of managing social bonds. Gathering a thousand of monkeys to a field cannot make them a society but when a thousand of people gathered together they can make social network.

In the light of this new knowledge, I think, we are going to have a different and interesting journal. I would like to thank to all my friends for their efforts and once again I wish the journal would make a great value and benefit to everyone.

Prof. Nevzat Tarhan, PhD